



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 172/2015
10.03.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.А., због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Р.М., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Ивањици К 695/11 од 28.07.2014. године и Вишег суда у Чачку Кж 289/2014 од 04.12.2014. године, у седници већа одржаној 10.03.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као неблаговремен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.А., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Ивањици К 695/11 од 28.07.2014. године и Вишег суда у Чачку Кж 289/2014 од 04.12.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ивањици К 695/11 од 28.07.2014. године, окривљени М.А. оглашен је кривим због извршеног кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ за које му је суд изрекао новчану казну у износу од 10.000,00 динара, коју је дужан платити у року од два месеца, по правноснажности пресуде, а у противном иста казна ће бити замењена казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом окривљени је обавезан да приватној тужиљи С.А., накнади трошкове кривичног поступка као у изреци пресуде те да суду накнади трошкове паушала, као у изреци пресуде, док је приватна тужилца С.А., ради остварења имовинско-правног захтева упућена на парницу.

Пресудом Вишег суда у Чачку Кж 289/2014 од 04.12.2014. године одбијена је, као неоснована, жалба окривљеног М.А. и потврђена пресуда Основног суда у Ивањици К 695/11 од 28.07.2014. године.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног М.А., адвокат Р.М. поднео је захтев за заштиту законитости, на основу члана 482. став 1. ЗКП-а, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП-а, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, те укине побијане пресуде.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. ЗКП-а, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.А., адвоката Р.М. је неблаговремен.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП-а прописано је да због повреда тог законика из члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек. Овај рок важи и рачуна се исто и за браниоца окривљеног, с`обзиром на одредбу члана 71. тачка 5) ЗКП-а којом су права браниоца ограничена правима окривљеног.

Из списка предмета, повратнице на име окривљеног М.А., произлази да је окривљени правноснажну одлуку - пресуду Вишег суда у Чачку Кж 289/2014 од 04.12.2014. године, примио лично 30.12.2014. године, а из пријемног печата Основног суда у Ивањици произлази да је предметни захтев за заштиту законитости, против наведених правноснажних пресуда, поднет 09.02.2015. године, непосредно, дакле по протеку законом прописаног рока од 30 дана из члана 485. став 4. ЗКП-а, за подношење овог ванредног правног лека, те је Врховни касациони суд исти захтев одбацио као неблаговремен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 487. став 1. тачка 1) ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник,
Олгица Козлов,с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић,с.р.**